

Переклад на Українську мову, Дім в тіні крил.

С. Давіда Риль.

Дім у тіні крил.

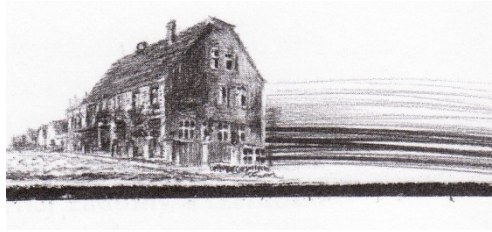
П'ястове Місце

2008 р.

Господа Христа святите у ваших серцях, завжди бути готові дати відповідь кожному Який вимагає у вас причини сповідання що в вас.(1.П.3.15)

***СЛУГИНЯ БОЖА МАТИ ГАННА КАВОРЕК ВСПІВ-
ЗАСНОВНИЦЯ ЗГРОМАДЖЕННЯ
СВЯТОГО АРХАНГЕЛА МИХАЇЛА.***

Батьківській дім.

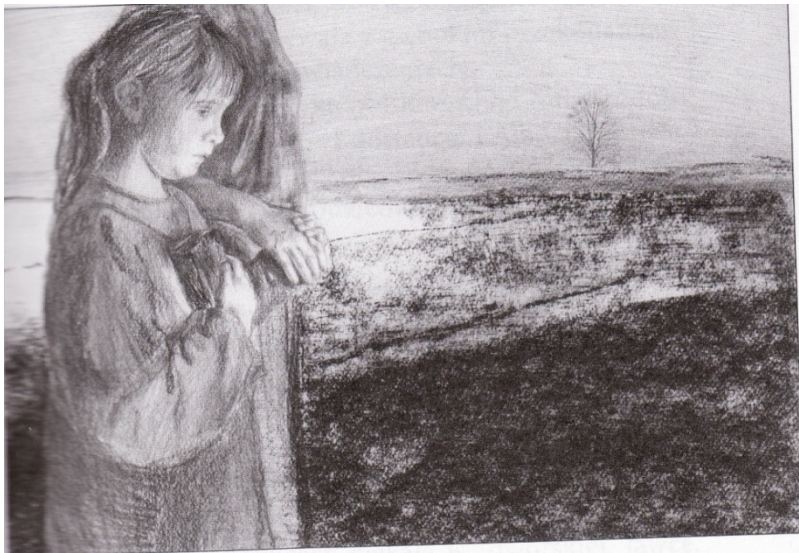
На відпусті або На Празнику.

О мамо!

Це переляканий крик і раптово ривком злапала за рукав і ви будила Франсішку з споглядань молитовної. Очі переїхали на дочку і побачила широко розкриті очі, дивлячись кудись поруч з вітварем. І дучі за поглядом, мати бачила темний куток в котрим був старий чоловік. У сутінках котрий наповнює храм, ста роя потерта одежа жебрака, відображає невизначено, оточений світлом світіння. Можна було б думати, що це не земна істота пришла до цього храму заповненого тими, хто дрімив, і навіть ремствував слова молитви, іноді мимохі важкі пом руки, і повітря, повне випарів і поту паломників. Старий, як відомо, Францішці, кожного року був помічений на віт пусте Св. Анни, але сидяча у матері дівчина була занадто мала, щоб пам'ятати що це невтомний мандрівник, і квестор. Франсіска ніжно погладила дитину, а потім взяла ю за руку і сказала. Це жебрак, Ганно, не потрібно боятися. Ганна бачила багато жебраків, тому що в час відпусту вирістапи, як гриби після дощу. Різні також прокинулися почуття в її холодне серце. Але ніхто не дав їй ж незвичайним, як цей, який, після багатьох годин молитв за головном вітварем, раптово з'явився в полі зору. Усі раптом прокидаються, а не просто страх, але коли це унікальність котре виходить від Бога завжди буде ангел, яки заспокоїть. Руки матері вистарчили, щоб вигнати страх. Тепер, в голові Ані народилось багато питань. Але вона мовчала, очікуючи підходящого моменту. Мати не дозволила говорити в церкві. Відкрито молився старий і коротким дочка відповідь попросив новий напрямок міркувань Френсішки. Сайд жебрак, і тепер, якщо він попросить щось для себе. Я не думаю, Стільки років я його бачу тут, і я не помітила, що він не був щасливий з Цього. Так, часто сидить з одними на сходах, що ведуть до воріт або біля входу до церкви, але до цих пір хворобливо по влучить ногами і повзе Голгофі провулок або на колінах обходить головний вітвар. Деяка радість зявляється на його облич у. Не, здається, щоб він просив зміни своєї долі, а терпляче чекав і спокійно щось торкнулася котрого

спробував тут. А мені? І мої молитви? Хто тут жебрак? І це погано, що тут приходять з тисячами запитів? А. коли у вас так багато родичів, котрих доля стала важливішою, ніж його власне життя, і де так мало може допомогти того ж, важко не просити милості від Бога. Навіть якщо це Ганя. Я навіть не знаю, де я зможу послати Ією до школи, вона повинна в цьому році, розпочати навчання. Чи ми залишимося в Уєзде або Франсішек почне роботу в Тошку, як і було заплановано на весну..Бог благословив нас натовп дітей, тому не може бути байдужі Йому, що ми про не дбаємо. Франсішка голосно зітхнув я, відчуваючи, що вона не зможе впоратися з своїми думками. Складніше натискала чотки, на вервици котре й кульки відпочивали в той час і зараз проходять жорстке цілування пальців котре звикли до роботи. Прийшли зі свого села з паломництвом, як звичайно, на день до відпусту. На ніч вони молилися або дрімали. Але Церква продовжує резонувати спів, іноді слабким в рази рішучий і сильний. Незважаючи на гучні молитви, багато паломників ночували в храмі, сплячи в лавах і сповідальніцах котре тимчасово були Вільні від сповідників. Вони спали в монастирських коридорах, сходах, на дворі котрий називається Райська Площа, під деревами за парканом. Ті, котри прихали возами, вигідно спали на своїх возах. Деякі свідомо піддався зневолоної потребі сну, щоб на наступний день, звичайно стояти на ногах, під час святкування церемонії поклоніння Св. Анни Самостжецкої, покровительки Сілезії, в Ополским, та своїй рідної Землі. Але багато людей ламало потребі сну, прошепотіли молитви пізно в ніч а навіть до світанку. Губи сухі від тепла молитов, пісень і благочестивих думок не шукали перепочинку. Іноді в кутку церкви почув слабкий ривок, іноді хтось лежав хрестом на підлозі, хтось вставав, і сидів або падав на коліна. Переважаючи морок посилювався настрої таємничості, загробного життя, а не нормально для таких чувань пірсинговав тремтінням. У верхній частині головного вітваря фігурка святої Ганни Самостжецкої поклоніння, чіпляючись один до одного найдорожчі з двох символів - дочка і онук, Пресвятої Богородиці і немовляти Ісуса, глава якого, здавалося, рости з них підтримку рамен. Прочани штовхували навколо вітваря на колінах, послідовно, в безпосередній близькості один одного. Видно било, здалека, як змії переплелися повільно в тим священним місці добровільне смирення перед Богом, який виступив проти "древній змії, брехуна і ворога Людини. ← Переважно з його вини людина до цих пір відчуває себе болісною близько до землі. ← Нехай це виглядає як біль перестав бути тертим болі в колінах, і стає інструментом проголошування слави Божої. Францішка виглядає найдовшим у саяві жертovníка перерви, з якою поширюється через світло з теплим, але дивитися прямо невидимим поглядом Святої Анни. Вона подивилася на поєднання матері з дочкою та онуком, і відчувала свою дитину пташеня тепло її руки, спати зі злегка прочинені губи, безпорадними, ніж упевненими, в той же час. Як вона хотіла від матері і бабусі святоблжих осіб дізнаються таємницю належного виховання своїх дітей. Вона доручила своїм скарб Аніне вірила що дівчина з ім'ям святої Ганни, має право на особливий захист своєї покровительки. Свата - Ганна мала лице досвідченої життям, жінки світу. Франсішка побачила її в копії чудотворної статуї, яку вирізьбив кілька років тому монаший художник. І тепер вона не могла розрізнити рисив священного обличчя, бо статуя поміщена на вітварі була невелика, здавалося її, що вона бачить в цьому вселяючи в них впевненість у формі всі свої думки можна її делегувати. Вона приходила сюди щороку, спочатку з матір'ю, з своїми однолітками, та зі своїми дітьми. Не брала їх всіх відразу, тому що вона хотіла

одиначному віддихати у молитві, і хтось повинен бути вдома і малим легше загубитися в натовпі. Вона узяла з собою одного або двоє дітей. На цей раз прийшла черга на Ганне. Як тільки став слабшати спільний спів, намагалася положити дівчину поруч на лавці, але мала навіть не хотіла чути про сон, запевнила, що вона буде молитися, і спочатку намагався зробити це. Нічне бдіння переростали можливість Ганні і ще раз заснула, спираючись о плече матері. Тепер, вона заснула на добре, і мати може витягнути її ноги на лавку і голову на свої коліна. Задрімала також тимчасово Францішка, але незабаром стало прояснюватися, і знову переважав гучний, спів, і люди к отри ночували навколо церкви і ново прибули паломники збираються у великих кількостях у храм. Коли хтось заспівав улюблену пісню, в цей момент навіть самі сонні протерли очі і охочі повторювали слова: "Хай буде те, що він хоче робити, у вас, я сподіваюся на тебе Ганно свята Шум, який переважав навколо кіосків, трохи було страшно малі мандрівниці, але вірно зберігається тріщини її матері і уважно спостерігала прийшла кіоски. Її очі привернули увагу великий є бочки з солоними огірками. Вона чула, що вода в них не нагрівається на сонцю, тому що, як сказали хлопчи - особливо до них кидають жаби, які підтримують холод. На цю думку відскочив у відразі, і хоча не дуже вірила в цілю історію, вона ніколи не хотіла їсти соління них огірків придбаних на відпусті, і навіть більше втамувати спрагу кислоти від барель. Сподобався її запах свіжої трави, котре все пучки столи в поблажливості впусних кіосків. Скільки раз в своєму житті була на відпустах, завжди поверталася в ті місця, де було чути запах трав. Особливо на Успіня Богоматері відчувалось запах буде і купити багато чи просто усічений, або сушені. Наступне прохрипіли глині півники, у різних позах глечики, дерія багато форм горщиків і іншої посуду. Зір привертають барвисті серветки, упаковані в відпустове, "поцілунки" пряників, і серця. А потім солом'яні капелюхи, дерев'яні ложки, масьланице, стільці, плетені кошики, всі види народних промислів, продукти для повсякденного використання, і навіть на сувеніри. Найближче до абатства стіни зведені кіоски ж божим Сувеніром. Тут Ганна сповільнила темп і матері довелося зупинитися, щоб не загубити в натовпі своєї дитини. Вербице, золоті ланцюжки, картинки фігурки, і все таке священне, що від погляду, дитині здавалося що вона знаходиться у вестибюлі неба. О якби ще що мати власним. Ганю, що ти хочеш купити, за ці гроші, що дала тобі бабуся на відпуст? Запитала Францішка. Забула, що, ти маєш гроші від своєї улюбленої Оми. Таким чином, ти зможеш купити що-небудь з цих чудових речей. І чи на таку книжку з котрій можна молитися в церкві та співати пісні досить? Але ти ще не умієш читати моя дочко! Може хочеш щось інше? Мати намагалася зупинити цей релігійний запал Ані, побоюючись, що дитина буде жало вати своє рішення. - Лишати почати вчитися .. Якщо для мене достатньо, щоб купити цю книгу, мамо якби крихітною. Ну добре. Приходи вибирати разом з мною. Купили молитовник котрий вже стало був з Ганною. Навіть будуча дорослою, коли вона приїхала в Карпатські регіоні, щоб стати черницею, книжка їздила з нею і тексти молитов зміцнювали душу в моменти скорботи і тісноти. Після важкої роботи на плебанії, коли сльози туги за домом і сім'єю стікалися в очах Сілезії, Ганна відчинила книгу котру з собою привезла, поставила в безпосередній близькості і поглядаючи час від часу на її сторінки, співала пісні віддано. "Немає батька, кого він би не любив свою дитину, Бог, як ти любиш мене від моменту зачаття" - співала із глибоким переконанням, навіть в самих важких переживаннях

...ta książeczka wędrowała wraz z nią...

Молитовник був написаний польською мовою, але Анна, як і її сестри - Констанця, та Альбіна, ходили в німецьку школу. У дома, однак, кожна дитина з батьками вчили свою рідну мову, до яких служили біографії святих, побожні книги і періодики видань на польській мові котру здобуто з великими труднощами. Ганя ходила горда і щаслива, несучи в руках нову книгу. То була справжня друкована книга, і це її власна. Якщо б вдалося показати все всім! Навіть здавалося їй, що йде з своїм власним молитовником до церкви і схожа на придворну даму, яка в Беджиховицах падала на коліна в дворукої лавці. Вона згадала, що ця дівчина кидала гроші жебракові, який сидів на сходинках храму. Вона хотіла решту гроші, які лишилися від купленої книги, дати жебракові. Подумала про старця, котрого вона бачила в церкві. Вона шукала його очима, коли її мати підійшла до воріт Раю Палацу. Тоді Ганя у димці зловила дівчинку, котра сиділа серед жебраків. Це маленька людина, згорнувшись калачиком на одній із стоп нив, намагався прикрити спідницею щільно скручені ноги, на яких, звичайно, не могла ходити. Дитина була так худа і блідна, що була подібна до різьбленої ляльки. Тільки незграбні жести і, перш за все, великі, світлі очі свідчили, що вона то живий чоловік. Її зир зуситилівся на якийсь момент з очима Гані і невелика Каворкувна зустріла в ньому страх і гнів. На кого на що сердитися та віск - дівчина, котра сидить біля воріт Рай- Палацу, як символ людей, засуджених до покидання Едему. Чи є її гнів викликаний людську байдужість, або додавав її гідності милостиню? У черствості або такому, що принижує милість тих, хто давав свої гроші з пакетів? Чи всі разом та, весь світ, де вона живе? Ганя уздріла плутати. Мамо хотіла запитати, але не змогла висловити те, що розкол тіло її серце. Франциска слідуючи поглядом за свою дочку і без коливань вона потягнулася рукою до широкої кишені зашиті в складках спідниці, щоб скласти з милостиню для каліки. Цей жест матері ще більше соромив Ганю. Вона хотіла піти звідси, але обмежився якоїсь і стала хвороблива, принижена та сумна. Завалився повністю малюнок щедрі "дами", якою хотіла, щоб просто бути. Заспокоїлася тільки тоді, коли її мати потягнула за руку і послала до сходів. На площі перед церквою формується процесія, спрямована піти на шлях. Малі міністр анти з гордістю стали зводити, очі захоплені в все хто щогл їх напрямі. Була звичка, що паломники обдарували цю молодіжну службу» віваря» подарунками. Якраз в потрібний момент і розумно з боку звернути увагу, щоб не здатися жадібним, але і не втратити можливостей. Ганя бачила, як жінки і діти збираються в провулок в безліч міністр антів клали на руки дзвонне монети. Вказуючи на хлопчиків у білих ком жах, вона запитала? Мамо, і вони також, як ці жебраки на сходах? Ганю не то ж не то саме. Загалом,

це не жебраки, а міністр анти. Люди, хочуть їм таким чином подякувати за красивою служби у вітваря. Чому це ці діти не можуть служити? Не потрібно було би просити. Ми Поговоримо про це пізніше. Ганю це так? - Франсішка, "сказала вона, тому що, здавалося б, просте запитання зробило її багато труднощів. Їй потрібно було зібратися з думками, але вона знала, що Анна може не виграти, звичайно вернеться до цієї питань. Ось як виходить, що як-то починає турбувати про це буде працювати, поки вам добитися успіху в чомусь в голову, щоб розібратися . іншому випадку вона не заспокоїться. Завдяки постійній чутливості завжди має будь-які питання, навіть більше, ніж її рідні. І навіть коли їх не вимовляла, то відразу ж ми бачили лихо на її обличчі, щось турбувало її, і шукає пояснення. Не можна всі о пояснити. І з такою проблема. Так, а тепер кріпиться на жебраків, як якщо б вони були найбільш важливими на цим віт пусте. - А здавалося, що книжка. Франсішка посміхнувся при цій думці.

2. Медицина. (Лики)

Тільки після повернення з Гори Хемскої , коли зникла луна паломницької фети і пшиблакли спогади тих подій, і страждань повернула благодать у душі, щоб привести в належний час, Фрвнцішка почала пояснювати дітям, " Звіти ці жебраки", тому що Ганна повернулася до цієї проблеми.